

●; ● ref. Vinice: mk. (M. Kolář), Večerník Nár. práce 1. 3. 1941; jd (J. Drda), LidN 10. 3. 1941; J. Kopecký, KM 1941, s. 253; ša-, LitN 1941, s. 143 ●; ● ref. Don Juan: kp. (K. Polák), Nár. práce 26. 10. 1944; J. Machoň, LidN 16. 1. 1945 ●; ● ref. Vinice (in sc. 1946): A. M. Brousil, Zeměd. noviny 12. 3. 1946; Břz (B. Březovský), NO 12. 3. 1946; kd (E. Konrád), Svob. noviny 12. 3. 1946; K. P. (Polák), PL 12. 3. 1946; O. S. (Srbová), Práce 12. 3. 1946; jtg (J. Träger), Svob. slovo 12. 3. 1946; er (E. Radok), RP 13. 3. 1946 ●; G. (F. Götz): T. romány historické, NO 17. 12. 1946; ● ref. Zlodějská komedie: (brněnská in sc.): jbs (J. B. Svrček), Rovnost 3. 1. 1946; (pražská in sc.): (A. M. Brousil), Zeměd. noviny 1. 11. 1947; AMP (A. M. Píša), PL 1. 11. 1947; jtg (J. Träger), Práce 1. 11. 1947; kd (E. Konrád), Svob. noviny 1. 11. 1947; J. H. (Hájek), RP 6. 11. 1947; H. Budinová, Kulturní politika 3, 1947/48, č. 9 (zde mj. reakce na kritiku E. Konráda); k tomu replika E. Konráda, Kulturní politika 3, 1947/48, č. 11 + Svob. noviny 31. 1. 1948 ●; B. Jedlička: ref. Don Juan (1946), RP 21. 2. 1947; J. Žert: Kdo je J. T.?, Lid. kultura 1947, č. 43; ● ref. Slovenské nebe (in sc. 1948); F. Götz, Nár. divadlo 23, 1947/48, s. 133; Břz (B. Březovský), NO 6. 3. 1948; L. Fikar, Mladá fronta 6. 3. 1948; eas (E. A. Saudek), Svob. noviny 6. 3. 1948; J. Hájek, RP 7. 3. 1948; K. P. (Polák), PL 7. 3. 1948; S. (J. Schäfer), NO 27. 4. 1948 ●; F. H. (Hampl): ref. Slovenské nebe (R), Práce 1. 4. 1949; ● k paděsátnám: bs (B. Slavík), LD 6. 4. 1949; V. Daniel, Práce 6. 4. 1949; jtg (J. Träger), Svět v obrazech 1949, č. 26 ●; fSt (F. Stuchlý): ref. Don Juan (1950), LD 18. 2. 1951; ● ref. Lidový král: J. Kopecký, LidN 17. 4. 1951; F. Tetauer, Divadlo 1953, s. 977 ●; J. Träger in J. T.: Don Juan (1955) + in J. T.: Dům z karet (1956); ● ref. Dům z karet: A. Hájková, HD 1956, s. 518; M. Petříček, NŽ 1956, s. 1169 ●; ● ref. Kde lišky dávají dobrou noc: V. Dostál, Kultura 1957, č. 27; J. Hájek, LitN 1957, č. 25; M. Jungmann, Vlasta 1957, č. 32; Z. Kožmín, HD 1957, s. 369; F. Benhart, RP 26. 1. 1958 ●; E. Pargeter: Neruda, T. a Angličané, LitN 1958, č. 18 (též o překl. Dona Juana do angl.); J. Träger in J. T.: Lidé pod horami (1958); ● k sedesátnám: gf (G. Franc), LD 4. 4. 1959; J. Hájek, LitN 1959, č. 14; -Petr- (J. Petrmichl), RP 6. 4. 1959; V. S. (Semrád), Tvorba 1959, s. 356 ●; Z. Mráz: ref. Táborový oheň, ZM 1960, s. 275; J. Träger in J. T.: Člověk odnikud (1960); ● ref. Italská paleta: J. Čutka, RP 9. 9. 1962; Z. Heřman, LitN 1962, č. 29; J. Opelík, Kultura 1962, č. 29 → Nenáviděné řemeslo (1969) ●; čten. ohlasy a diskuse o R. Don Juan: Zeměd. noviny 5., 26., 28. 9. a 11. 10. 1963; ● ref. Po nás potopa: (vf) (V. Falada), Zeměd. noviny 3. 12. 1963; M. Petříček, LitN 1963, č. 49; H. H. (Hrzalová), Večerní Praha 8. 1. 1964; Z. Mráz, RP 13. 1. 1964; J. Pecháček, Plamen 1964, č. 1; gs. (O. Sus), Kulturní tvorba 1964, č. 8; J. Burian, LitN 1965, č. 14 ●; E. Goldstückler in J. T.: Po nás potopa (1964); ● ref. Don Juan (in sc. 1967): L. Kopáčová, Divadelní noviny 10, 1966/67, č. 23; J. Černý, LD 26. 4. 1967 ●; ● k sedmdesátnám: M. Pet-

říček, Listy 1969, č. 15; E. Pluhař, Nové knihy 1969, č. 15; V. Benšová, Zeměd. noviny 4. 4. 1969 (rozhovor); J. Träger, RP 5. 4. 1969; I. Zítková, Práce 5. 4. 1969 ●; V. Falada: S. J. T. nad jeho dílem (rozhovor), Mladá fronta 6. 12. 1969; J. Träger in J. T.: Po nás potopa (1971); vp. (M. Petříček): ref. Po nás potopa (1971), Nové knihy 1971, č. 40; hh. (H. Hrzalová): ref. Dům z karet (1972), Lit. měsíčník 1972, č. 3; (iz). (I. Zítková): ref. Kde lišky dávají dobrou noc (1972), Zeměd. noviny 14. 4. 1972; ● ref. Člověk odnikud (rozhlas. hra): J. Halas, Rozhlas 1974, č. 14 (rozhovor); ak (N. Kráslová), Svob. slovo 4. 4. 1974; (mra) (O. Mračno), RP 10. 4. 1974 ●; k pětasedmdesátinám: H. Hrzalová, Lit. měsíčník 1974, č. 3; J. Polák, Tribuna 1974, č. 31; Š. Vlašín, Tvorba 1974, č. 14; V. Falada, Mladá fronta 5. 4. 1974 (rozhovor); M. Schwarczová, Práce 6. 4. 1974, příl. (rozhovor); A. Plocková, LD 1. 5. 1974 (rozhovor); V. Vodák (M. Vacík), LD 1. 5. 1974 ●; I. Krausová: S. J. T. o historickém románu... (rozhovor), Svob. slovo 28. 9. 1974; ● ref. Sokrates: dg (D. Grozdanovičová), O knihách a autorech, léto 1974; V. Falada, Mladá fronta 25. 10. 1975; H. Hrzalová, RP 29. 12. 1975; H. Milerová, Práce 14. 1. 1976; O. Rafaj, Lit. měsíčník 1976, č. 5 → Zápas o současnost (1978) ●; ● nekrolog: J. Grus, RP 3. 2. 1977; H. Hrzalová, RP 4. 2. 1977; B. Mach, Práce 5. 2. 1977 ●; H. Hrzalová in J. T.: Sokrates (1977); V. Brett: Tomáňův Sokrates, Lit. měsíčník 1978, č. 8; M. Tomanová: Ze soukromého archivu, Výběr z nejjednávějších knih 1978–1979; ● k 80. výr. nar.: H. Hrzalová, Tvorba 1979, č. 14; J. Polák, Lit. měsíčník 1979, č. 4; V. Rzounek, RP 6. 4. 1979; B. Mach, Práce 7. 4. 1979, příl.; B. Dokoupil, Rovnost 7. 4. 1979, příl. ●; H. Hrzalová in J. T.: Don Juan (1979); Š. Vlašín in Ve škole života (1980); N. Hronová: Román J. T. Don Juan, ČLit 1984, s. 320; B. Dokoupil in Česká historická próza 1945–1965 (1987) + in Čas člověka, čas dějin (1988) + in J. T.: Po nás potopa (1988); ● k 90. výr. nar.: B. Dokoupil, Lit. měsíčník 1989, č. 4; J. Halas, Rozhlas 1989, č. 15; M. Tomanová, tamtéž, č. 19; J. Mourková, Hlas revoluce 1989, č. 13 ●; V. Hrouda: Zpráva o spisovateli a dramatikovi, Haló noviny 2. 2. 1995; (vl) (Š. Vlašín): Romanopisec historie i současnosti, Naše pravda 1999, č. 15.

bd

Karel Toman

* 25. 2. 1877 Kokovice u Slaného

† 12. 6. 1946 Praha

Básník, jeden z hlavních představitelů části generace z přelomu 19. a 20. století soustředěně kolem časopisu Nový kult a hlásící se k ideálům anarchismu; lyrik sevřených veršů směřujících od touhy po individuálně nezávislé existenci a oslavování tuláctví k hodnotám rodinného života, domova a sounáležitosti s osudem národa; překladatel, kritik a publicista.

Toman

Podepisoval se i vl. jm. Antonín Bernášek; též K. V. Toman. – Vyrůstal v rodině s bohatou rolnickou tradicí. Gymnaziální studia započal ve Slaném, 1890 přešel do Příbrami, kde byl nucen podrobit se přísnému režimu arcibiskupského konviku. Vynikal v řečtině, zajímal se o antickou kulturu a současně počály i jeho literární aktivity v kroužku přítel (mj. H. Jelínek, J. Matějka, K. Sezima, L. Suchý) a ve studentském časopisu *Zora*, redigovaném H. Jelínkem. Po maturitě 1896 zahájil na Karlo-Ferdinandově univerzitě studium práv, které nedokončil. V Praze se setkal s generačními druhy ovlivněnými anarchismem a seskupenými kolem S. K. Neumanna a časopisu *Nový kult* (L. Freimuth, F. Gellner, J. Mahen, J. Mach, M. Majerová, F. Šrámek aj.). Stal se členem Kruhu čes. spisovatelů (1902) a literárního sdružení *Syrinx* (1903). Jeho nekonformní způsob života byl provázen náhlými a častými změnami úřednických zaměstnání (účetní praktikant, písář, pracovník v Radikálních listech, v Uměleckoprůmyslovém muzeu a v redakci Ottova slovníku naučného). Orientace na anarchistické hnutí (udržoval kontakty i se skupinami v severních Čechách) vyústila do řady tuláckých cest po západní Evropě, které podnikal často vybaven pouze kontaktem na osoby z názorově blízkých zahraničních skupin. Po rozchodu s rodiči žil 1903–04 ve Vídni, krátce po návratu se 1904 vydal na cestu přes Německo (Berlín) a Holandsko (Amsterdam) do Anglie (v Londýně byl krátce zaměstnán v továrně na klobouky). V zahraničí se potýkal s existenční nezajištěností, podporován pouze finančními zásilkami přítele básníka E. Haunera a nepravidelnými honoráři za překlady a výuku francouzštiny. 1905 se s pomocí filozofa F. Sedláčka ocitl na několik měsíců v rozpadající se anarchisticko-komunistické kolonii Whiteway u města Stroud, po názorovém rozchodu odešel do Londýna a posléze do Paříže, odkud se týž rok vrátil pěšky domů. Z cest si přinesl zážitky hluboké materiální nouze a deziluze ze života západních metropolí a zahraničních anarchistických skupin. Nezajištěná existence byla T. vlastní i po návratu; 1908 opustil čerstvě nabyté místo v kanceláři pražské univerzity a znova navštívil Paříž, kde se stýkal s dalšími českými umělci (F. Gellner, J. Hořejší, F. Kupka, M. Majerová), částečně se živil překladatelskou činností a věnoval se studiu francouzské literatury. Sužován revmatis-

mem odjel 1909 do jižní Francie a odtud do Budapešti a posléze do Vídně, kde se nakrátko uchytil jako úředník pojíšťovny. 1911 navštívil potřetí Paříž a po návratu se usídlil v Plzni, kde 1912 pracoval v redakci Čes. deníku, v němž publikoval mj. recenze a překlady z francouzštiny. Rozladěn pracovními poměry brzy odešel a t. r. přijal místo kopisty v zemském archivu Nár. muzea. 1914 navštívil Dalmáciu; 1915 se oženil. Byl zaměstnán v archivu, vyjížděl často na toulky na venkov (Prachovské skály, Nová Paka), 1917–19 pracoval v redakci Nár. listů (s bratry Čapky, V. Dykem, J. S. Macharem a dalšími), do nichž přispíval zejména fejetony. Po válce byl zaměstnán v knihovně Nár. shromáždění (1919–25) a posléze v důsledku vážné srdeční choroby penzionován. V zimě 1924–25 vykonal další cestu do Provence. Obdržel řadu ocenění za svou básnickou tvorbu (od prezidenta republiky několikrát finanční podporu v léčbě). 1928 se stal členem ČAVU (1943–45 byl předsedou literárního odboru). 1928–30 absolvoval zájezdy do chorvatského Sutivanu, 1930–31 léčebné pobity v Poděbradech. Za 2. světové války, kdy byl již těžce nemocen, odjížděl často z Prahy a pobýval zejména v Rokycaitech. Pohřben byl na vyšehradském Slavíně.

T. je autor nevšedně sevřeného lyrického díla, v němž rozpornou jednotu tvoří touha po nezávislém, autentickém, vášním a smyslům se poddávajícím životě a přesvědčení o existenci trvalých, nadosobních hodnot, vyzývajících k pokornému přijetí. Rozpory mezi vypjatým individualismem a silou sounáležitosti, tulákými výboji a přitažlivostí domova, svobodou samoty a závazností rodinných vazeb postupně přestávají působit protikladně, pozice a postoje se k sobě spíše přiřazují, mnohdy se prostupují a doplňují. T. stylově jednotná lyrika tak dosahuje celistvosti a zároveň složité rovnováhy. V prvotině *Pohádky krve* se T. vyrovával s dobovými vlivy symbolistické obraznosti, dekadentních vizí a deziluzí i secesního ornamentu (nechybí však ani jejich ironicko-kritická reflexe). Ústředním námětem je žena, jíž je často adresována výzva k intenzivnímu, duchovnímu i tělesnému prožitku; symboly krve a světla tvoří hlavní kontrast na pozadí bledě sešeřelého odumírání okolního světa. Spolu se symbolikou květů (rudý mák) je tento kontrast příznačný i pro *Torzo života*, v němž T. zhutnil verš a zdramatizoval intimní vztahy plné erotiky a bolesti; žena je básníkovi

ekvivalentem života, z nějž po její smrti zůstává pouze hrdé, vzdorné torzo. *Melancholická pout* přinesla nové motivy z cest do Londýna a Paříže, citové soukromí autor otevřel zážitku býdění nejnižších společenských vrstev; jeho typické gesto vzdoru se tak opřelo o téma sociální nespravedlnosti, doplňující dřívější (a stále přítomný) odpor vůči pokrytectví veřejné morálky při posuzování milostného vztahu. Sbírka *Sluneční hodiny* představuje jeden z vrcholů T. úsilí o vylovení složité harmonie lidského nitra, zmítaného neklidem vášní, cest i potřebou ztištěného spočinutí a vyrovnaného smíru. Pokorný výhled do věčného rytmu snů, zklamání, býdění a vůle k naději, harmonizující vztah k přírodě i melodický charakter verše předznamenávají již zároveň monumentalizující podobenství knihy *Měsice*, cyklu dvacáti výjevů z jednotlivých ročních období. Tvarově i obsahově sevřené (tířstrofové) verše evokují životní sílu, spojují obrodný rytmus přírody s osudem národního společenství, prosté motivy každodenního života se symbolickými významy; konkrétní přírodní a lidské situace ústí do gnómského závěrečného shrnutí. Naděje křesaná v setmění zlých časů (v nichž lze tušit světovou válku), přimknutí k přirozené závažnosti všedních věcí, k tradici a hodnotám rodného i rodinného prostředí prostupuje také *Verše rodinné a jiné a Hlas ticha* (sbírka vznikala ve válečné době). Nastolují otázku spravedlnosti lidské i boží; plurální sounáležitost s chudobou, poníženou většinou společnosti, v nich vystřídala dřívější vzpurný individualismus. V knize *Stoletý kalendář* se T. v soustředných kruzích prožitého osudu vrátil k svým starším motivům a kontrastům. Nekonformismus a vzdor je však spojen s pokorou, úběžníkem tuláckých snů je jistota domova a přírody, věčný rozpor sociální chudoby a bohatství se jeví jako jeden z vnitřních zdrojů pohybu jednotlivce i společnosti. – T. poezie usiluje o vyjádření životního celku, souzvuku protikladných životních principů, a to úsporným, přímým pojmenováním, vybroušeným tvarem. Vychází důsledně z konkrétního prožitku, který je však z minulosti vyvoláván a promýšlen s odstupem a získává tak obecnější, symbolický význam i osudovou platnost; podržuje si charakter úhrnu a vnitřního zhodnocení. Pro T. výrazně rytmizovanou lyriku (slučující prvky volného i vázaného verše) je typická melodičnost (v níž lze spatřovat též vlivy lidové písničky a poezie

J. V. Sládky). Stabilní tvůrčí metoda i patrný příklon k tradici vedly k všeobecnému uznání její mimořádně trvalé výjimečnosti uprostřed ideových, směrových i stylových proměn mezi-válečného literárního dění. Do definitivního souboru svých básní (1946) T. nezařadil kromě prvotiny ani verše přiležitostné (sebrané pod názvem *Rostlo stranou*) a epigramy (vyšly v 2. sv. Díla), jimž reagoval na konkrétní politickou situaci v době okupace. Součástí T. díla jsou rovněž časopisecky publikované fejetony, literární kritiky, reportáže a črty z cest do zahraničí; dále překlady próz z francouzštiny (podepisoval je i vl. jm. Antonín Bernášek, na rozdíl od svého jmenovce, divadelního kritika, romanisty a rovněž překladatele z francouzštiny A. Bernáška, jenž používal mj. pseudonymu A. Bernard).

PSEUDONYM, ŠIFRA: Jan Hora (Volné směry); l. n. ■ PŘÍSPĚVKY in: Almanach chrudimského studentstva na Majáles roku 1919 (1919); Almanach na rok MCM (1899); sb. Antonínu Trýbovi k 7. březnu 1944 (1944); sb. Arne Novák zemřel (1940); Cesta (1918–20); Čas (1902); Čechische Revue; Čes. revue (1917–18, lit. ref.); Čes. slovo (1925); Českos. samostatnost (1924); Čes. deník (Plzeň 1911–12, lit. ref. a překlady); Čes. svět (1916); sb. Čeští spisovatelé vdovám a sirotkům našich vojínů (1916); Čteme (1938–39); Dělnické listy (Vídeň 1909); ELK (1937); sb. František Táborský (1928); sb. Hlasy domova (Páříž 1940); sb. In memoriam Jana Týmala (1946); sb. In memoriam Karel Hlaváček 1898 (1928); Kalendář neodvislého dělnictva na r. 1900; Karikatury (1910); Kolo (Brno 1946); Kritický měsíčník (1938); Kritika (1924–25); Květy (1915); Kytice (1946); Letáky literární (1902); Levá fronta (1932); Lid. kultura (1937); Lid. noviny (1906–09, 1920–40); Lípa (1917–18); Listy pro umění a kritiku (1934); Lit. noviny (1928); Lit. rozhledy (1929); Lumír (1898, 1909, 1917–18); sb. Lyrický rok 1913 (1913); Měsíčník dorostu Červeného kříže (1922–23); Moderní revue (1900–17); Moderní život (1903–04); Mor. kraj (Brno 1906); Most (1921–23); Národ (1917–18); Nár. kultura; Nár. listy (1913–19); Nár. osvobození (1924–37); Nár. práce (1939); Naše zprávy (1939); Nebojsa (1918); Niva (1895–97); sb. Nová česká poezie (1907); Novina (Opava 1926); Nový kult (1898–1903); Obzory (1905–06); Omladina, pokr. Nová Omladina (1905–07); sb. Otto Pick zum 50. Geburtstag (1937); sb. Paměti českých spisovatelů z děství (1946); Pest्रý týden (1927); Plamen (1935–38); Plzeňské listy (1911–12, překl. próz); sb. Po deseti letech (1926); Pondělní noviny politické, umělecké a sociální (1899); Práce (1905–06, i překl. próz); Přerod (1923); Radikální listy (1902); Ranní noviny (1934, 1937); Republika (1919); Roj; Rovnost (Brno 1921); Rozhledy (1895–98); Rudé květy, pokr.

Toman

Svět (1911–1916); Rudé právo (1932–38); Salon odmítnutých (1897); Samostatnost (1911–12, překl. próz); Sever a Východ (1925–26); Slovenské dielo (Bratislava 1929); Srdce (1901–04); Svět knih (1931); Svob. noviny (1946); Šibeničky (1906); Šibeničky (1918–19); Topičův sborník (1916, 1921–22); Trn (1924); Tvorba (1937); U (1938); Umělecký městěník; Úsvit; sb. Věčný Puškin (1937); Venkov (1916–17, 1920–29); Volné směry (1898); alm. Vzpomínáme Vás... (1913); Zádruga (1909–12); Zář (1902); Země (1919–21); Zlatá Praha (1898, 1903, 1914); Zvon (1913); Ženský obzor (1910–11); Ženský svět (1918); Život (1937); – posmrtně: Host (1997); Host do domu (1955, 1957); Lid. noviny (1948). ■ KNIŽNÉ Poezie: Pohádky krve (1898); Torzo života (1902, zde i BB Píše a Pohádka máje z kn. Pohádky krve); Melancholická pout (1906); Sluneční hodiny (1913); Verše rodinné a jiné (1918, in Básně 1; změn. vyd. 1925 in Básně); Měsíce (1918); Hlas ticha (1923, s kn. Měsíce); Stoletý kalendář (BB 1926); Rostlo stranou (1930; 1947 rozšíř. vyd., ed. B. Novák). – *Překlady*: G. de Maupassant: Toník (1911, s Ant. Veselým); J. Renard: Bukolika (1913); Ch.-L. Philippe: Otec Perdrix (1919); (S. G.) Colette: Sido (1931) + Pouta (1931) + Osení (1931) + Citové zátiší (1936); A. France: Petr Nozière (1935). – *Výbohy*: T., Hora, Wolker (1926, ed. J. Čeněk a V. Vyletal); V tvou korunu, živote (1951, ed. J. Honzík); Ty písni žívá (1957, ed. J. Hauft); Addio! mecenáši! (1970, i z publicistiky, ed. M. Florian a M. Červenka); Vlastní podobizna (1975, ed. Z. Trochová); Hlas ticha (pásmo, 1977, ed. V. Bubrlová, rozmnož.); Hlas hlučin (1982, ed. V. Justl); V tvou korunu, živote (F. Gellner, K. T., F. Šrámek, 1989, ed. V. Binar); Sluneční hodiny a jiné básně (1996, ed. J. Juránek, biblio); Tulák (2004, ed. V. Justl). – *Souborná vydání*: Básně 1 (Fr. Borový, 1918, 1 sv., ed. V. H. Brunner); Soubor veršů (Fr. Borový, 1928–37, 6 sv.); Básně (Fr. Borový, 1946, 1 sv., ed. autor); Dílo (Českosl. spisovatel, 1956–57, 2 sv., 1. ed. A. M. Příša, 2. ed. D. Šajtar a J. Hauft); Básně (SNKLHU, 1962, 1 sv., ed. A. M. Příša); Básně (Odeon, 1971, 1 sv., ed. A. M. Příša a R. Skřeček); Básně (Českosl. spisovatel, 1977, 1 sv., ed. Z. Trochová); Torzo života, Melancholická pout, Sluneční hodiny, Měsíce (Českosl. spisovatel, 1985, 1 sv.); Básně (Čes. spisovatel, 1997, 1 sv., ed. Z. Trochová). ■ REDIGOVAL edici: Vinobraní (1913). ■ KORESPONDENCE: an.: Básník T. a studentstvo (Ústřednímu svazu čes. studentstva z 1937), Panorama 1937, s. 85; in sb. Přátelská slova z listů psaných Františku Kavánovi (z 1937; 1946, ed. S. Klíř); K. T., člověk a básník (E. Lešeňradovi z 1899 a E. Haunerovi z 1903–04; 1947, ed. E. Lešeňrad a M. Novotný); O. F. Babler: K. T. (J. Florianovi z 1917 a 1919); Zprávy Spolku čes. bibliofilů v Praze 1982, s. 74; D. Šajtar: T. historie psa (A. Heydukovi z 1902 a H. Jelínkovi z 1902), ČLit 1983, s. 528; P. Bušta: Pozor na Masaryka aneb K. T. (E. Bassovi z 1922), Týden 1994, č. 11; D. Šajtar: K. T. Tereze Dubrovské (z 1916), Alternati-

va nova 1996, č. 10 + Z dopisů K. T. Antonínu Sovovi (z 1904, 1912 a 1922), Host 1997, s. 29; in Karel Čapek. Přijatá korespondence (Čapkovi z 1925; 2000, ed. M. Dandová a M. Chlíbcová); H. Mikulová: J. Týml, krajanský a odbojový novinář (rodině J. Týmla z 1938, 1941 a 1945), Tvar 2001, č. 9; V. Viktora: Provokatér měšťáka v měšťáckém deníku (A. Wagenknechtové z 1911–12), Plž 2003, č. 12. ■

BIBLIOGRAFIE: an. in F. Buriánek: K. T. (1985).

■ LITERATURA: B. Polan: Básníkův stín (1930) → Místo v tvorbě (1965); J. Hora: K. T. (1935) → Poezie a život (1959); J. Rosendorfsky: Il poeta ceco Carlo Toman (Rím 1939); sb. Za K. T. (1947, ed. B. Novák); B. Polan: Básník K. T. (1957) → (s tit. Život a dílo K. T.) Život a slovo (1964, s. 115); F. Buriánek: K. T. (1963) + K. T. (1985); R. Ibler: Textsemiotische Aspekte der Zyklisierung in der Lyrik (Neuried u Mnichova 1988); P. Blažíček: Poezie K. T. (1995). ■ ● ref. Pohádky krve: P. Kunz (F. X. Šalda), Lit. listy 19, 1897/98, s. 344 → KP 4 (1950); -a- (F. V. Vyroukal), Světozor 32, 1897/98, s. 429; an., Zlatá Praha 15, 1897/98, s. 358; -m-, Čes. revue 1, 1897/98, s. 1239; Jiří K. (Karásek ze Lvovic), MR 1898, sv. 8, s. 85; ý, Čas 1898, s. 438 ●; ● ref. Torzo života: O. Theer, Lumír 30, 1901/02, s. 228; V. Dyk, Obzor lit. a umělecký 4, 1901/02, s. 182; A. Novák, Rozhledy 12, 1901/02, s. 694; Rom. H. (Hašek), Moderní život 1, 1901/02, s. 141; K. Z. Klíma, LidN 7. 6. 1902; M. Lederer, Srdce 2, 1902/03, s. 121 ●; ● ref. Melancholická pout: J. R. (A. Bačkovský), Lumír 34, 1905/06, s. 533; J. S. Neuklan (Soukenka), Přehled 4, 1905/06, s. 481; Sk. (J. Skácelík), Zlatá Praha 23, 1905/06, s. 276; -il-, LidN 26. 10. 1906 ●; ● ref. Sluneční hodiny: -pa- (F. S. Procházka), Zvon 14, 1913/14, s. 276; A. Novák, Přehled 12, 1913/14, s. 232; R. Medek, MR 1913/14, sv. 28, s. 190; P. M. Haškovec, Lumír 42, 1913/14, s. 234; F. X. Šalda, Čes. kultura 2, 1913/14, s. 121 → KP 9 (1954); Ant. Veselý, Čes. revue 7, 1913/14, s. 443; G. W. (Winter), Akademie 18, 1913/14, s. 175 ●; ● ref. Básně 1: Z. Hásková, Ženský svět 1918, s. 347; an. (B. Benešová), Lípa 2, 1918/19, s. 228; M. Rutte, Cesta 1, 1918/19, s. 740 → Nový svět (1919, s. 64); A. Novák, Venkov 1. 1. 1919; A. Vyskočil, Národ 1919, s. 33 a 45 → Básníkova cesta (1927, s. 143); A. Hartl, Nové Čechy 1919, s. 94 a 162 ●; ● ref. Měsíce: A. N. (Novák), Lumír 47, 1918/20, s. 88; M. Novotný, Nové Čechy 1919, s. 50; J. H. (Hora), PL 6. 4. 1919; T. A. (A. Procházka), MR 1919, sv. 34, s. 221; Š. Jež, Cesta 2, 1919/20, s. 258 ●; F. X. Šalda: Starý a nový T., Kmen 2, 1918/19, s. 337 → KP 11 (1959) a O předpokladech a povaze tvorby (1978, s. 389); V. Brtník: ref. Hlas ticha, Venkov 22. 3. 1924; F. Götz: Básník, jenž zakotvil, Českosl. samostatnost 16. 3. 1924; P. Eisner: K. T., Prager Presse 23. 3. 1924; Ant. Veselý: K. Tomanovi, in Listy autora (1924, s. 169); J. Knap: Básnický vývoj K. T., Venkov 26. 4. 1925; P. Fraenkl: Básník milosti nalezení, Sever a Východ 1925, s. 115; J. V. Sedláček: Nad básněmi T., Kritika 1925, s. 252; A. M. Příša: Osudová lyrika, Pramen 6, 1925/26, s. 56 → Dvacátá léta (1969);

- ref. Stoletý kalendář: fxš. (F. X. Šalda), Tvorba 1, 1925/26, s. 236 → KP 13 (1963); J. Heyduk, Cesta 8, 1925/26, s. 587; J. B. Čapek, Sever a Východ 1926, s. 187 → Záření ducha a slova (1948, s. 409); jv. (J. Vodák), Čes. slovo 20. 5. 1926; A. N. (Novák), LidN 30. 5. 1926; F. Götz, NO 30. 5. 1926 → Literatura mezi dvěma válkami (1984, s. 39); P. Eisner, Prager Presse 13. 6. 1926; J. H. (Hora), RP 13. 6. 1926; J. Kodíček, Tribuna 4. 7. 1926; AMP (A. M. Příša), PL 25. 7. 1926; P. F. (Fraenkl), RA 2, 1926/27, s. 118 ●; F. Götz: K. T., Host 6, 1926/27, s. 12 → Jasnící se horizont (1926, s. 101); J. Hora: O K. T., Kmen 1, 1926/27, s. 1 → Poezie a život (1959, s. 268); J. Hořejší: O K. T., Kmen 1, 1926/27, s. 137 + T. a Francie, Sever a Východ 1927, s. 67; J. B. Čapek: Poznámky k českému T., Sever a Východ 1927, s. 78 → Záření ducha a slova (1948, s. 406); ● k paděsátnám: AMP (A. M. Příša), Host 6, 1926/27, s. 163; J. O. Novotný, Cesta 9, 1926/27, s. 355; V. Zelinka, RA 2, 1926/27, s. 133; -pa- (F. S. Procházka), Zvon 27, 1926/27, s. 335; M. Rutte, Sever a Východ 1927, s. 76; F. Kubka, Nár. práce 24. 2. 1927; J. Vodák, Čes. slovo 25. 2. 1927; F. Götz, NO 25. 2. 1927; J. H. (Hora), RP 25. 2. 1927; P. Toman ml., Venkov 25. 2. 1927; V. Vančura, NO 27. 2. 1927 → Řád nové tvorby (1972, s. 323); A. Novák, J. Hořejší a Dix, NO 27. 2. 1927; H. Jelínek, Lumír 54, 1927/28, s. 100 ●; J. Hora: Dva básníci, Tvorba 1929, s. 109; F. Götz: Úsilí o překonání baroka v české poezii, in Básnický dnešek (1931, s. 154); an.: ref. Rostlo stranou, Venkov 20. 5. 1931; jo-he (J. Heyduk): ref. překl. Colette: Sido, Venkov 28. 11. 1931; ● ref. překl. Colette: Pouta: V. Zelinka, Zvon 32, 1931/32, s. 715; V. Stupka, LidN 10. 3. 1932 (i ref. překl. Colette: Sido) ●; M. Majerová: ref. překl. Colette: Osení, Čin 4, 1932/33, s. 737; -á- (J. Rybák): O K. T., Haló noviny 8. 8. 1935; F. Götz: Lyrická struktura K. T., LitN 9, 1936/37 č. 13; ● k sedesátinám: H. Jelínek, Lumír 63, 1936/37, s. 237; JŠR (J. Šnobr), Lid. kultura 1, 1936/37, č. 5; J. Hora, LUK 1937, s. 25; B. Novák, Rozhledy 1937, s. 27; F. U., Tvorba 1937, s. 141; A. N. (Novák), LidN 25. 2. 1937; M. Rutte, NL 25. 2. 1937; G. (F. Götz), NO 25. 2. 1937; AMP (A. M. Příša), PL 25. 2. 1937; P. Eisner, Prager Presse 25. 2. 1937; an., RP 25. 2. 1937; P. Toman ml., Venkov 25. 2. 1937 ●; M. Kácha: Poprašek z větrného mlýna (s úryvky z koresp.), Panoramá 1937, s. 85; F. Hrubín: Básník křišťálové řeči, Knihy a čtenáři 1940, s. 45 → Drahokam domova (1976, s. 46); ● k devětašedesátinám: V. Školaudy, RP 24. 2. 1946; I, LidN 25. 2. 1946; K. K. (Konrád), RP 26. 2. 1946 → Perokresby (1953) a (rozšíří). Nevpomíny (1963, s. 225); ● ref. Básně (defin. vyd.): M. Slezan, Akord 12, 1945/46, s. 366; G. (F. Götz), NO 3. 3. 1946; J. Pilář, Zeměd. noviny 7. 4. 1946 ●; ● nekrology: F. Halas, Kytiče 1, 1945/46, s. 338 → Imagena (1971, s. 284); mo (J. Morák), My 46, 1, 1945/46, č. 24; J. Hájek, Tvorba 1946, s. 391; B. Novák, KM 1946, s. 301; A. Vaněček, Lid. kultura 1946, č. 25; bs (B. Slavík), LD 13. 6. 1946; G. (F. Götz) a Urb. (Z. Urbánek), NO 13. 6. 1946; B. Milčan (Mühlstein), Svob. Československo, 13. 6. 1946; jj (J. Janů), Svob. noviny 13. 6. 1946; F. Kafka, Svob. slovo 13. 6. 1946; F. Buriánek, Zeměd. noviny 13. 6. 1946; J. Seifert, Práce 13. a 23. 6. 1946; O. Mikulášek a A. Trýb, Rovnost 14. 6. 1946; B. Polan, RP 20. 6. 1946; F. Pala, Svob. slovo 22. 6. 1946; K. Bednář, Knižní výběr 1, 1946/47, s. 17 ●; P. Toman ml.: K. T. a jeho knihy, Marginálie 1946, s. 50; F. Pražák: Vzpomínka na K. T., Svob. noviny 19. 6. 1946; K. Bednář: Dílo K. T. a Fráni Šramka, Svob. zítřek 1946, č. 6; Jul. S. (Skarlast): Nár. umělec K. T. v italském písemnictví, LD 26. 6. 1946; J. Hájek: Básník na předělu epoch, in Generace na rozhraní (1946, s. 59) → (přeprac.) Letorosty (1974, s. 38); ● ref. Rostlo stranou (rozšíř. vyd.): J. B. Čapek, Naše doba 53, 1946/47, s. 326; AMP (A. M. Příša), Kytice 1947, s. 235; ok (O. Kryštofek), Mladá fronta 8. 3. 1947; G. (F. Götz), NO 9. 3. 1947; jp (J. Pilář), Zeměd. noviny 29. 5. 1947; J. Linhart, Kulturní politika 3, 1947/48, č. 37 ●; H. Ježínek in Zahučaly lesy (1947, s. 118); E. Lešehrad in K. T., člověk a básník (1947); L. Boháček: Zhudebněné básně národního umělce K. T., Knihkupec a nakladatel 1947, s. 66; J. B. Čapek: Redukce v myšlení a v umělecké tvorbě, sb. Slovesná věda (1947, s. 23); ● k 70. výr. nar.: O. Kryštofek, Mladá fronta 23. 2. 1947; J. Otradovicová, Lid. kultura 1947, č. 7; J. Morák, My 47, 1947, č. 8; G. (F. Götz), NO 25. 2. 1947; K. P. (Polák), PL 25. 2. 1947 ●; J. Seifert: O nemocném srdeci básnickové, Práce 2. a 9. 3. 1947; V. Tichý: K. T., Český kulturní Slavín (1948, s. 567); D. Šajtar: „Neznámá“ báseň K. T., LidN 25. 7. 1948; P. Toman ml.: Jak vznikalo T. Rostlo stranou, Marginálie 22, 1949/50, s. 55 + Dvojí básnická verze u K. T., tamtéž 1950, s. 126; J. Honzík in K. T.: V tvou korunu, životě (1951); ● k 75. výr. nar.: B. Polan a M. Smetana, LitN 1952, č. 3; V. Běhounek, Práce 23. 2. 1952; F. Buriánek, RP 24. 2. 1952; Z. K. Slabý, Mladá fronta 26. 2. 1952; F. Soldan, Svět v obrazech 1952, č. 9; A. M. Příša, NŽ 1952, s. 441 → Stopami poezie (1962) ●; F. Buriánek in Bezruč – T. – Gellner – Šramek (1955); D. Šajtar: Neznámé epigramy K. T. z doby protektorátu, HD 1955, s. 205; V. V. Štech: Vzpomínka na K. T., NŽ 1955, s. 1218; M. Blahynka: Dialog o T. čili Básnický paradox, HD 1956, s. 355 (k tomu polemika: F. Trávníček: Kritika a úcta k práci, tamtéž, s. 467); V. Závada: Rozhovor o básnickém odkazu K. T., Svob. slovo 12. 6. 1956; F. Buriánek: Básník světový a český, LitN 1956, č. 25; J. Hauft in K. T.: Ty písni žívá (1957); D. Šajtar: Neznámá báseň gymnaziisty K. T., HD 1957, s. 78; ● k 80. výr. nar.: J. Kopta, LD 24. 2. 1957; F. Hrubín, LitN 1957, č. 8 → Lásky (1967, s. 82); A. Matuška, Kultura 1957, č. 9 → Pro a proti (1959, s. 174); M. Petříček, Tvorba 1957, č. 8; J. Bžoch, Slovenské pohledy (Bratislava) 1957, s. 197 ●; jb (J. Brabec): K. T. 1877–1946, LitN 1958, č. 47; Z. Pešat: K. T., Kulturný život (Bratislava) 1959, č. 3; J. Skácel: Ticho nahlas, HD 1961, s. 262; B. Václavek: K. T. (rozhlas. relace 1937), Literární studie a podobizny (1962, s. 204) → Tvorba a skutečnost (1980, s. 306); M. Červenka: K. T., ČLit 1962, s. 267 + Vývoj T. slohu, in Symboly, písne

Toman

a mýty (1966, s. 138); F. Buriánek in Generace buřičů (1968); Z. Kalista in Tváře ve stínu (1969, s. 25); M. Florian a M. Červenka in K. T.: Addio' mecenáši! (1970); F. Springer: Podobizna, LD 11. 6. 1971; F. Buriánek in K. T.: Básně (1971) → O české literatuře našeho věku (1972, s. 110); J. Mourková: Dvojí výročí (25 let od smrti), Glosy ze Strahova 1971, č. 13–14; P. H. Toman: Anarchistická léta K. T., Práce 26. 2. 1972; A. Závodský: Mistrovství vlastních podobizen K. T. (Stará allegorie podzimu), SPFF Brno, ř. D – lit. vědná, 1974, č. 21; Z. Trochová in K. T.: Vlastní podobizna (1975); F. Buriánek: Lyrika K. T., Čes. jazyk a literatura 26, 1975/76, s. 464; J. Klapuch: K. T., básník buřič, Nová svoboda (Ostrava) 12. 6. 1976; J. Hřebík: Básníkův domov, Katol. noviny 13. 6. 1976; P. H. Toman: Vzpomínka na K. T., Svob. slovo 24. 6. 1976; J. Žáček a F. Dvořák in K. T.: Měsíce (1976); ● k 100. výr. nar.: V. Vodák (M. Vacík), LD 25. 2. 1977; J. Peterka RP 25. 2. 1977; M. Zeman, Průboj (Ústí n. Lab.) 26. 2. 1977; J. Morák, Zeměd. noviny 26. 2. 1977; F. Buriánek, Lit. měsíčník 1977, č. 2 → Z moderní české literatury (1980, s. 43); hh (H. Hrzalová), tamtéž; J. Hek, Kam v Brně za kulturou 1977, č. 4; M. Blahynka, Tvorba 1977, č. 9 → Denní chléb (1978, s. 105) ●; J. Zíka: Tulácká léta K. T., Zprávy Spolku čes. bibliofilů v Praze 1977, č. 1; Z. Trochová in K. T.: Básně (1977); J. Peterka: T. Měsíce ve srovnání s jinými variacemi na kalendářový cyklus, ČLit 1977, s. 477; J. Zambor: Krv poézie, Slovenské pohledy (Bratislava) 1977, s. 119 → Ivan Krasko a poézia české moderny (1981); V. Šmejkal: Měsíce K. T., Marginálie 1980, s. 76; V. Křivánek: Básníkovy toulky a návraty, Magazín Co vás zajímá 1981, č. 6; J. Šnobr: V tvou korunu, život... Lit. měsíčník 1981, č. 8; O. F. Babler: K. T. a Josef Florian, Zprávy Spolku čes. bibliofilů v Praze 1982, č. 3; V. Forst: O rodném kraji K. T., SPFF Brno, ř. D – lit. vědná, 1982, č. 29; P. Koukal: Revoltou znít a budit echo v srdcích, Revue Teplice 1982, č. 2 → Trubači revolt (1984, s. 47); V. Justl in K. T.: Hlas hlubin (1982); D. Šajtar: T. Historie psa, ČLit 1983, s. 528; J. Peterka: T. Měsíce alebo impulzy tradície v kontexte, Romboid (Bratislava) 1984, č. 2; F. Buriánek: Básník pravdy, Lit. měsíčník 1984, č. 3; F. Všetička: T. kalendářní cyklus, AUP Olomouc. Philologica 3. Čes. jazyk a literatura (1985) → (s tit. Stavba básně) AUP Olomouc. Facultas paedagogica. Monographica, sv. 16 (1994); E. Lukeš in K. T.: Torzo života, Melancholická pout, Sluneční hodiny, Měsíce (1985); J. Peterka: K. T.: Měsíce, sb. Rozumět literatuře (1986); Z. Kožmín: K. T. (Píseň cizí bolesti), in Interpretace básní (1986); F. Buriánek: Rok plný jubileí, Lit. měsíčník 1987, č. 1; ● k 110. výr. nar.: M. Blahynka, Nová svoboda (Ostrava) 25. 2. 1987; D. Foustková, Práce 27. 2. 1987; V. Křivánek, Kulturní práce 1987, č. 3 ●; Z. Heřman: Š & T. Zpravidla Šrámkovy Sobotky 1987, leden–březen; F. Buriánek: Tulák a domov, in Inspirace domova (1988, s. 21); V. Binar in K. T.: V tvou korunu, život (1989); mč (M. Červenka) in Slovník básnických knih (1990, Torzo života, Sluneční hodiny, Měsíce, Stoletý kalendář); J. Trávníček: Metafora bytí – bytí metafore, Tvar 1991, č. 30; V. Křivánek in J. Hrabáková a kol.: Studie o české literatuře na přelomu století (1991; upr. vyd. 2001) → Býti básníkem v Čechách (1999, s. 89); J. Svoboda: Takzvaný zjevný a utajený svět básníkův, ČLit 1994, s. 348; I. Slavík: K. T. na Hořovicku, in Propadliště paměti (1995, s. 157); S. Vodinský: Když je báseň zpěvem a poezie má svého světce, Haló noviny 10. 8. 1996; Petr Hruška: K. T., Host 1997, č. 2; M. Červenka a Z. Trochová in K. T.: Básně (1997), k tomu M. Červenka (dodatek), ČLit 1998, s. 447; V. Papoušek: T. univerzalismus a pohanství, Tvar 1997, č. 16; F. Šebesta: Anarchista, jenž pěšky prošel celou Evropu, LidN 8. 4. 2002; Z. Mathauser: Tropus v ohnísku významu, tvaru a hodnoty, sb. O interpretácii umeleckého textu. Pragmatika vyjadrovacích prostriedkov umenia 1, sv. 22–23 (Nitra 2001); V. Viktora: Provokatér měšťáka v měšťáckém deníku (Čes. deníku), Plž 2003, č. 12; V. Justl in K. T.: Tulák (2004).

phr

Prokop Toman

* 21. 12. 1872 Praha
† 5. 7. 1955 Praha

Výtvarný kritik, teoretik sběratelství, tvůrce slovníku výtvarných umělců; inspirace výtvarným uměním a sběratelstvím je příznačná i pro jeho prózy, v nichž se odborný zřetel stal výrazným činitelem výstavy.

Syn advokáta H. Tomana (1838–1898), věnujícího se též archeologii a historii. Po základní škole u sv. Jakuba na Starém Městě vystudoval v Praze Akademické gymnázium (mat. 1892) a práva. Pracoval jako krajský soudce (vrchní soudní rada). Jeho celoživotní zálibou se stalo výtvarné umění a sběratelství. 1908 založil Kroužek přátel umění malířského, z něhož se vyzvinula Společnost sběratelů a přítel umění (po T. smrti se přejmenovala na Tomanovu společnost...); pořádala výstavy starých malířů 19. století (památná je 1909 objevná výstava věnovaná J. Navrátilovi) a přednášky, na nichž měl T. rozhodující podíl (vydal je v knize *Umění a sběratelství*). Byl také čestným členem pařížského Chambre internationale Experts d'Art. 1900 se oženil, 1935 podnikl se synem cestu do Holandska na Rembrandtovu jubilejnou výstavu; holandské malířství 17. století a české výtvarné umění 19. století se také nejvíce ocitalo ve středu T. studijního zájmu. – Jeho syn Prokop Toman ml. byl vydavatelem bibliofilií, historikem a kritikem výtvarného umění a překladatelem.